

عکسهایی از یحیی دهقان پور با تکنیک پاناروما و حرکت دست بوسیله دوربین موبایل در گالری آران به نمایش گذاشته شده است. قطع کارها عمودی است و تعدادی از عکسها در سایز بسیار بزرگ تری ارائه شده است.

در عکسها شاهد نگاهی نو از عکاس هستیم، با توجه به پیشینه ایشان، بعد زمان و لحظه قطعی عکاسانه در این کارها جایی ندارد. استفاده از نمادهای شاخص معماری که به گونه ای متزلزل تصویر شده اند به عنوان مثال میتوان به برج آزادی که مفهوم آن چیزی جز رویا برای ما نبوده است، همچنین ساختمان سازمان ملل که به این شکل دفرمه شده و حاکی از روابط پیچیده ای است که در این مکان وجود دارد، اشاره کرد.

عکسی از راه پله های ولیعصر بود که مرا به یاد سبک کوبیسم انداخت، عکسهایی از آدم هایی سوار بر دوچرخه های کرایه ای که انگار دیگر آدم نیستند و محیط بر آنها غلبه دارد.

عکاسی از مکانهایی که نماد ثبات هستند و به شکلی کاملاً بی ثبات عکاسی شده اند. مدرنیته ای که دیگر ثبات ندارد. نگاهی غیر کلاسیک و انتقادی به جهان معاصر از سوی عکاسی همچون ایشان واقعاً درخور تحسین است و به جرئت میتوانم بگویم که مدت طولانی بود نمایشگاهی مثل این من را جذب خود نکرده بود.